

Lovforslag nr. L 213. Fremsat den 27. marts 1985 af indenrigsministeren

Forslag

til

Lov om forlængelse af overenskomster m.v. inden for den offentlige sygesikring

§ 1. De overenskomster, der er indgået mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og organisationer af læger m.fl. i henhold til § 26, stk. 2 i lov om offentlige sygesikring forlænges indtil 1. april 1987. Forlængelsen sker med de i §§ 2-5 nævnte ændringer.

Stk. 2. Stk. 1 finder ligeledes anvendelse på aftaler, som parterne har indgået i henhold til overenskomsterne, og ændringer, som der inden denne lovs ikrafttræden var enighed om mellem parterne, under forudsætning af at aftalerne og ændringerne er eller bliver godkendt af indenrigsministeren.

Stk. 3. Loven gælder ikke for Københavnsoverenskomsten angående lægegerning af april 1970 mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg, Københavns kommune, Frederiksberg kommune, Amagerlandets kommuner ved Københavns amt og Praktiserende Lægers Organisation, København, Københavns Lægeforening, Foreningen af Speciallæger, som ændret senest ved aftale af 29. marts 1983.

§ 2. Regulering af honorarer i de overenskomster, der er nævnt i § 1, stk. 1, jfr. stk. 3, sker efter de regler, der er aftalt mellem parterne i de enkelte overenskomster, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. Honorarernes nettoandel reguleres i overensstemmelse med de ændringer, som i henhold til §§ 5 og 6 i lov om fornyelse og forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. gennemføres for lønningerne til

de grupper af tjenestemænd, som ifølge de enkelte overenskomster lægges til grund ved regulering af nettoandelen.

§ 3. Spørgsmål om ændringer i overenskomster og aftaler, som parterne ikke kan opnå enighed om i forbindelse med gennemførelsen af forlængelsen af overenskomster efter denne lov, afgøres efter reglerne i de enkelte overenskomster om uenighed ved fortolkning af overenskomsterne.

§ 4. Hvis realvæksten i sygesikringsudgifterne til henholdsvis alment praktiserende læger, praktiserende speciallæger og praktiserende tandlæger bliver større end 1 pct. pr. år i 1985 og 1986, skal parterne tidligst muligt i 1986 og 1987 optage forhandlinger med henblik på at gennemføre ændringer i overenskomsterne, der ophæver den del af udgiftsstigningen, der overstiger 1 pct., og som ikke skyldes en tilførsel af nye opgaver til det pågældende overenskomstområde.

§ 5. De overenskomster, der er omfattet af loven, kan ikke opsiges af nogen af parterne til ophør i den periode, overenskomsterne er forlænget.

§ 6. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter vedtagelsen.

§ 7. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Regeringen har i den aktuelle konfliktssituation på arbejdsmarkedet besluttet at gribe ind og søge konflikten afsluttet med lovgivning. Om begrundelsen for regeringens lovforslag herom henvises til bemærkningerne i det samtidigt fremsatte forslag til lov om fornyelse og forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v.

Regeringen anser det for nødvendigt samtidig at sikre en afdæmpet udvikling i indkomsterne i de liberale erhverv og har derfor også fremsat forslag til lov om avancebegrænsning og om stop for liberale erhvervs takster og honorarer m.v.

Regeringen anser det ligeledes for nødvendigt at sikre, at stigninger i honorarerne til de persongrupper, der har overenskomst med sygesikringen, er i balance med, hvad der gennemføres for arbejdsmarkedet generelt.

Regeringen har i januar 1985 udstukket generelle økonomiske rammer for den kommende fornyelse af sygesikringsoverenskomsterne over for Sygesikringens Forhandlingsudvalg.

Det fremsatte forslag er en lovfæstelse af disse økonomiske rammer, hvis overholdelse regeringen anser for helt nødvendig.

Forslaget svarer til forslaget til lov om fornyelse og forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v., idet principperne i dette lovforslags §§ 5-6 overføres direkte på reguleringen af nettoandelen (løndelen) til de persongrupper, som er omfattet af lovforslaget. Herudover foreslås der indføjet en bestemmelse, der skal sikre, at realvæksten på almenlægeområdet, speciallægeområdet og tandlægeområdet ikke overstiger 1 pct. årligt.

I den ny landsoverenskomst om almen lægegering findes en tilsvarende realvækst klausul. Denne overenskomst vil i øvrigt ikke blive ændret ved lovforslaget.

På sygesikringsområdet – bortset fra fysioterapeuterne – løber de tidligere overenskomster stadig, og de er ikke opsagt.

For almen læge området er der for så vidt angår almen praksis uden for København for nylig

indgået en aftale (landsoverenskomsten om almen lægegering), som er godkendt af regeringen, og hvor honorarreguleringen svarer til dette lovforslag.

På fysioterapeutområdet har der siden 1982 ikke været nogen overenskomst bortset fra en særoverenskomst om lægeordineret rideterapi. Det generelle fysioterapeutområde omfattes derfor ikke af forslaget, men er omfattet af forslaget til lov om avancebegrænsning m.v.

Københavnsoverenskomsten om lægegering i Københavns og Frederiksberg kommuner samt Amagerlandets kommuner er en lønoverenskomst. Lægerne under overenskomsten er ansat som lønmodtagere under sygesikringen. Overenskomsten er derfor direkte omfattet af forslaget til lov om fornyelse og forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. og honorarerne vil blive reguleret i overensstemmelse hermed. Denne overenskomst er derfor undtaget fra dette lovforslag.

Lovforslaget omfatter ikke apotermrådet.

For så vidt angår forbrugerpriserne på lægemidler er der 19. december 1984 indgået aftale efter apotekerlovens § 45 mellem indenrigsministeriet og Danmarks Apotekerforening. Denne aftale, som har virkning fra 1. marts 1985, omfatter apotekernes bruttoavance, herunder deres indtjening. Apoteksavancen beregnes på grundlag af apotekernes indkøbspriser fra grossister og producenter. Apotekernes indkøbspriser vil være omfattet af lovforslaget om avancebegrænsning m.v. i bl.a. industri og handel.

Ifølge aftalen af 19. december 1984, der gælder indtil udgangen af 1986, skal der allerede i 1985 forhandles om prisforholdene i 1986. Ved disse forhandlinger vil indenrigsministeren sikre, at apotekernes indtjening i forhold til det forudsatte pr. 1. januar 1985 ikke kan stige, medmindre dette er en følge af øgede aktiviteter. Hvis apotekernes indtjening falder som følge af de fastlagte avancebegrænsninger i industri og handel, vil dette ikke blive kompenseret ved forhøjelse af forbrugerprisen på lægemidler.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Ved forslaget forlænges de af forslaget omfattede overenskomster, indtil 1. april 1987.

Overenskomsterne indeholder bestemmelser om, at de kan ændres ved aftale mellem parterne. I lighed med forholdene ved tidligere lovgivning om forlængelse af sygesikringsoverenskomster forlænges også sådanne bestemmelser. Der åbnes derved mulighed for gennemførelse af ændringer, som ikke forhøjer nettoindtjeningen for den enkelte yder under sygesikringen. Ændringer forudsætter enighed mellem parterne samt indenrigsministerens godkendelse i henhold til sygesikringsloven.

Hermed sikres, at der bliver mulighed for i perioden indtil 1. april 1987 at foretage f.eks. justering af grundhonorarer, som forekommer utidssvarende eller omprioriteringer i ydelsesstrukturen inden for den enkelte overenskomst inden for dennes eksisterende økonomi. En videreførelse af disse bestemmelser sikrer tillige, at der kan gennemføres ønskede omprioriteringer mellem forskellige dele af sundhedsvæsenet, f.eks. på grund af udlægning af opgaver fra sygehusene til almen praksis og speciallægepraksis eller på grund af omprioriteringer inden for det samlede tandplejeområde, incl. børnetandplejen. Der henvises i øvrigt til § 4 og bemærkningerne hertil.

Lovforslaget åbner endvidere mulighed for, at tidligere indgåede aftaler, som endnu ikke er godkendt af indenrigsministeren, fortsat kan gælde, ligesom aftaler, der er indgået under igangværende overenskomstforhandlinger vil kunne godkendes af indenrigsministeren og anvendes.

Til § 2

De tilladte honorarstigninger er som nævnt i de almindelige bemærkninger i overensstemmelse med de økonomiske rammer, som regeringen har udstukket over for Sygesikringens Forhandlingsudvalg og svarer til forslaget til lov om fornyelse og forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v., idet principperne i dette lovforslags §§ 5-6 overføres direkte på reguleringen af nettoandelen (lønandelen) til de persongrupper, som er omfattet af lovforslaget. Honorarernes omkostningsandel vil blive reguleret som hidtil, dvs. på grundlag af reguleringspristallet.

Bestemmelsen træder i stedet for §§ 1 og 2 i lov nr. 235 af 17. maj 1984 om begrænsning af honorarstigninger og om ændring af reguleringsbestem-

melserne i sygesikringsoverenskomsterne m.v.

Sygesikringens Forhandlingsudvalg har med virkning fra 1. juli 1982 opsagt landsoverenskomsten om fysioterapi med Danske Fysioterapeuter. Såfremt der indgås overenskomst mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Danske Fysioterapeuter i perioden indtil 31. marts 1987, vil det være en betingelse for godkendelse af overenskomsten, at honorarerne reguleres efter samme principper som angivet i § 2.

Til § 3

Lovforslaget indeholder ikke bestemmelser om paritetiske nævn m.v. svarende til §§ 8-9 i forslaget til lov om fornyelse og forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. Det er forudsat, at eventuel uenighed om udmøntningen af lovforslagets virkninger afgøres efter de regler, som overenskomsterne indeholder om afgørelse af uenighed mellem parterne.

Til § 4

Bestemmelsen skal sikre, at realvæksten på almen lægeområdet, speciallæge- og tandlægeområdet ikke overstiger 1 pct.

Det forudsættes, at der, hvis realvækstrammen overskrides, sker en tilpasning af honorarer eller en tilpasning af almenlægenes, speciallægenes eller tandlægenes økonomi på anden måde.

Dette vil dog ikke skulle ske ved stigninger i udgifterne, som skyldes en planlagt tilførsel af nye opgaver til almen praksis eller speciallægepraksis, f.eks. som følge af arbejdet i samordningsudvalget, som er nedsat af indenrigsministeriet og som bl.a. skal undersøge mulighederne for udlægning af opgaver fra sygehusvæsenet til praksissektoren, eller statslige sundhedspolitiske initiativer med konsekvenser for praksisområdet.

På samme måde vil der inden for de økonomiske rammer for det samlede tandplejetilbud være mulighed for omlægninger, f.eks. fra den offentlige børnetandpleje til privatpraksis og deraf følgende merudgifter i privat tandlægepraksis.

Når de amtskommunale regnskaber foreligger for 1985 og 1986, formentlig i april måned i de følgende år, vil parterne have et grundlag for at vurdere, om realvæksten har været større end 1 pct. bortset fra planlagte omlægninger, jfr. ovenfor, og for hurtigt at indlede forhandlinger om ændringer i overenskomsterne for at kompensere for udgiftsstigninger. Indenrigsministeriet vil nøje følge dette forløb.